

TEAM 3

CIS MEIJER

HET

GRUWELIJKE HOTEL

Verdwenen op het wad

zwijzen

IZA

FF VOORSTELLEN

Hai, ik ben Iza.

Ik ben gek op actie, en op dieren en ik hou niet van ruzie. Wanneer iemand in de problemen zit, kan ik er niet van slapen. Stel dat ik echt iets wil ...

Dan ga ik net zolang door, totdat het me lukt.

'Dat is niet altijd handig,' zegt mama.

Maar ik kan het niet laten 😊.

Hoi! Net als Iza ben ik dol op dieren.

En ik hou van lachen en van lezen. Raf noemt me soms een huilebalk. Maar, hallo hee, we hebben allemaal toch wel wat? Zodra ik iets zie of hoor, krijg ik er veel gedachten bij. En daar praat ik dan graag over. Ik vind het vervelend dat ik snel bang ben. Volgens mij komt dat door mijn grote fantasie. Daardoor kan ik wel goed verhalen verzinnen.

DUNJA

Ha, ik hou meer van tekenen dan van woorden. Dyslexie is niet fijn. Maar ik heb andere dingen waar ik goed in ben, hoor. Iedereen zegt dat ik een flapuit ben. Op dit moment is dat niet zo. Want ik zit ergens mee ... En dat gaat niemand iets aan. Later word ik voetballer. Of de allerbeste uitvinder, net als Viggo, mijn buurman. Hij heeft Ritsel gebouwd, een toffe mini-robot.

RAF

RITSEL

ELVIS

KIBBELEN

Aaah, al bijna kwart over acht: opschieten! Met de wind in mijn haren zoef ik op mijn skateboard naar school. We hebben met de hele klas op het schoolplein afgesproken. De anderen zullen toch wel wachten met overleggen tot ik er ben?

Zo hard als ik kan, zet ik af. Ik flits de straat door.

Een kriebel trekt door mijn buik. Vandaag gaat juf Amina ons de laatste info over het schoolkamp vertellen. Ik heb er zo'n zin in! Vanaf groep vier horen we al hoe leuk dit kamp is. Het leukste, het allerleukste, is het geheim. En als wij het geheim kennen, houden wij het weer geheim voor de andere groepen.

Al weken stuitert dit rond in mijn hoofd. Binnenkort kennen wij HET GEHEIM. Eindelijk!

Over iets anders ben ik nog nerveuzer. Want welke ouder gaat mee?

Ik hoop dat juf Amina mama kiest. Ik zoef de straat door en mompel: 'Alsjeblieft, laat mijn wens uitkomen.'

Mama kon nooit mee naar een uitje. Dat weet de juf ook.

Daarom maakt mama vast een grote kans.

Ik zie het al voor me. Na een strandtocht met de klas drinken we mama's warme choco met slagroom.

Nog een laatste keer zet ik af, haal een bakfietser in en spring het schoolplein op.

De juf weet niet dat we stiekem gaan stemmen over een cadeau voor haar. Met de hele klas. Op de laatste kampdag willen we haar de verrassing geven. We hebben alleen dit ene moment om te stemmen over het cadeau. Via de groeps-app lukte niet. Daar praatte iedereen langs elkaar heen. Tot sommigen ruzie kregen.

Ik wurm me tussen mijn klasgenoten in. Dunja, Raf, Milo, Sami en Kelsie hoor ik boven iedereen uit praten.

De ideeën vliegen me om de oren. Een ketting, een boekenbon, nieuwe nagellak, een pretparkkaartje.

'Hebben jullie nog niet gestemd?' vraag ik nieuwsgierig. Niemand hoort me.

'Een boekenbon is saai!' zegt Kelsie.

'Beter dan nagellak. Dat is het slechtste idee ooit,' bromt Milo. Sami is het daar grondig mee eens.

'Een schilderij dat we met z'n allen maken,' stel ik voor.

'Nog dommer.' Milo kijkt me chagrijnig aan.

'Weet jij het beter?' bromt Raf. Tof, dat hij het voor me opneemt. Maar bij Milo kun je beter je mond houden.

Voordat het uit de hand loopt.

'Jij wilt altijd je eigen zin doordrijven,' zegt Raf tegen Milo. Ai.

'Moet jij zeggen,' briest Milo. 'Sami en ik stemmen allebei voor het pretparkkaartje voor de juf.'

'Heeft ze niks aan.' Rafs ogen boren zich in die van Milo.

'Kom op nou,' zeg ik. 'Niet meteen alle ideeën de grond in trappen. We stemmen erover.'

'Inderdaad,' zegt Milo. Zijn ogen vonken.

'Gezellige boel hier,' zeg ik tegen Dunja.

Ze bijt op haar lip. 'Wat ben je laat.'

'Ik moest Elvis nog uitlaten, mama was al naar haar werk.' Ik kijk van Raf naar Milo. Ze blijven elkaar uitdagen.

'Jouw ideeën zijn dodelijk saai, Raf,' briest Milo.

Ik fluit op mijn vingers. Maar Sami en Milo blijven roepen dat hun plan het beste is.

Kelsie rolt met haar ogen. Jan-Diederik heeft nog niets gezegd. Hij vouwt zijn handen om zijn oren.

Raf sist 'sukkel' naar Milo en keert zich af van de groep.

Ineens stuift Milo op Raf af. Dunja en ik schrikken ons lam.

Dunja springt voor Raf om hem te beschermen. Woedend duwt Milo haar opzij. Ze struikelt en valt op de grond.

'Hé, blijf van haar af!' roep ik. Ik duik naar Dunja. Trek haar overeind. Tranen staan in haar ogen. 'Gaat het?' vraag ik.

Ze knikt, gelukkig.

'Huilbaby,' moppert Milo.

Raf ontploft. Dreigend gaat hij voor Milo staan. 'Jij zure, zielige-'

'Ophouden!' zeg ik.

De schoolbel maakt een einde aan de ruzie.

Dunja hinkt een beetje als we naar binnen lopen. Ze bijt op haar wang.

Ik steek mijn arm door die van haar. 'Kom, we vertellen het aan de juf. Die jongens moeten echt ophouden.'

'We gaan het niet zeggen,' zegt Dunja stellig. 'Ik wil niet klikken. En dan weet ze meteen dat we haar een cadeau willen geven.'

'Je klikt niet,' zeg ik. 'Waarom is het met onze klas altijd zo'n gedoe om samen te werken?' Ik zucht.

'Niemand luistert naar elkaar,' zegt ze verdrietig. 'Zo wordt het niks met het cadeau.'

'Het komt vast goed.'

Waarom krijgen we in de klas altijd ruzie? Had ik dit idee maar niet bedacht. Hoe kan ik het oplossen?

HET GEHEIM VAN GROEP 8

Juf Amina draagt een rode jurk met bloemetjes en rode lippenstift. Haar lange, donkere haren zijn opgestoken. Ze praat zacht. Haar stem is heel mooi. Iedereen luistert ademloos naar haar. Het is net alsof het gekibbel op het schoolplein er niet is geweest.

Ik kan net zo goed zelf een cadeau bedenken. Dat gaat sneller. Geen geruzie meer. Dan is iedereen toch blij? De juf is een dromer: ik ga op zoek naar een lekker donzig kussen voor op de bank. En ze houdt van lachen. Daarvoor is een theaterbon goed. Dan kan ze naar een grappige voorstelling. Tevreden over mijn nieuwe plan, leun ik naar voren en luister ik naar de juf.

Op de beamer laat ze ons kampfoto's zien van de groep acht van vorig jaar. Een foto waarop leerlingen geblinddoekt zijn, klikt ze weg.

‘Waarom droegen ze een blinddoek op die foto?’ vraagt Raf.
‘Ik heb geen idee,’ zegt ze gespeeld.

Ze zei ze maar iets meer. Raf denkt dat we het Nederlands voetbalelftal gaan ontmoeten als verrassing. Ja, vast omdat hij dat zelf graag wil. Dunja hoopt dat onze bus niet naar de wadden rijdt, maar naar Disneyland bij Parijs.

Elke dag hoop ik dat juf Amina iets over het geheim verklapt. Ze praat rustig. Het valt me op dat ze niet meer zo vrolijk klinkt als een paar dagen geleden. Ze vertelt over het eiland waar we naartoe gaan. Ik let goed op haar. Maar ze laat niets los over het geheim.

Van mama weet ik iets over lichaamstaal. Volgens haar kun je daarmee veel ontdekken als iemand iets verbergt. Ook als er niets wordt gezegd. Je let bijvoorbeeld op hoe iemand kijkt. Ik kijk naar de juf. Haar ogen twinkelen niet. Dat heb ik bij haar nog nooit meegemaakt.

Je let op de houding. Handen in de zij? Dan is iemand zeker van haar zaak. De juf fronst haar wenkbrauwen. Het kan zijn dat ze ergens over piekert.

En met haar hand frommelt ze aan een groen papier. Al de hele tijd.

Is ze zenuwachtig?

Heeft het met het geheim te maken? Wat staat er op dat papier? Op mijn armen leun ik over de tafel heen. Boven aan het papier staat: *NIET VERGETEN TE REGELEN VOOR HET KAMP.*

‘Volgens mij staat daar de naam op van de begeleider die meegaat,’ fluister ik tegen Dunja en Raf.

gegeven?’ vraagt Dunja

mag.’

moeder kun je zo

nooit tijd voor

an haar werk. Ik wil zo

willen juist niet dat hun

af. Van dichtbij bekijkt

nog verder naar voren.

De juf houdt het op zijn

oofd.

eim?’ vraagt Dunja aan

gegeven?’ vraagt Dunja

mag.’

moeder kun je zo

nooit tijd voor

an haar werk. Ik wil zo

willen juist niet dat hun

af. Van dichtbij bekijkt

nog verder naar voren.

De juf houdt het op zijn

oofd.

eim?’ vraagt Dunja aan

gegeven?’ vraagt Dunja

mag.’

moeder kun je zo

nooit tijd voor

an haar werk. Ik wil zo

willen juist niet dat hun

af. Van dichtbij bekijkt

nog verder naar voren.

De juf houdt het op zijn

oofd.

eim?’ vraagt Dunja aan

gegeven?’ vraagt Dunja

mag.’

moeder kun je zo

nooit tijd voor

an haar werk. Ik wil zo

willen juist niet dat hun

af. Van dichtbij bekijkt

nog verder naar voren.

De juf houdt het op zijn

oofd.

eim?’ vraagt Dunja aan

gegeven?’ vraagt Dunja

mag.’

moeder kun je zo

nooit tijd voor

an haar werk. Ik wil zo

willen juist niet dat hun

af. Van dichtbij bekijkt

nog verder naar voren.

De juf houdt het op zijn

oofd.

eim?’ vraagt Dunja aan

gegeven?’ vraagt Dunja

mag.’

moeder kun je zo

nooit tijd voor

an haar werk. Ik wil zo

willen juist niet dat hun

af. Van dichtbij bekijkt

nog verder naar voren.

De juf houdt het op zijn

oofd.

eim?’ vraagt Dunja aan

gegeven?’ vraagt Dunja

mag.’

moeder kun je zo

nooit tijd voor

an haar werk. Ik wil zo

willen juist niet dat hun

af. Van dichtbij bekijkt

nog verder naar voren.

De juf houdt het op zijn

oofd.

eim?’ vraagt Dunja aan

NIET VERGETEN TE REGELEN VOOR HET KAMP.

BELEEF DE SPANNENDE AVONTUREN VAN

Iza, Raf
en Dunja

Vrienden
voor **ALTIJD**

SPEURDERS
zonder
te stoppen

Heldhaftige
REDDERS
in nood

Team 3 gaat met groep 8 op kamp. Drie dagen lang gaan ze een spannend spel spelen. Eindelijk zullen ze achter 'het geheim van groep 8' komen. Supertof!

In het hotel gebeuren bizarre dingen en de juf gedraagt zich vreemd. Raf, Iza en Dunja gaan op onderzoek uit. *Ik hou jullie in de gaten*, staat op een dreigbriefje. Ze weten het zeker: de klas loopt gevaar in het enge hotel. Lukt het Team 3 om iedereen op tijd in veiligheid te brengen?

**LEES DEZE
BOEKEN OOK!**

NUR 283

ISBN 978 90 487 4375 9

9 789048 743759

www.zwijsen.nl